

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 4023/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Љиљана Попадић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Владимир Вигњевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2389/19 од 19.08.2019. године, у седници од 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2389/19 од 19.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2389/19 од 19.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 725/2018 од 07.03.2019. године, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора у појединачним месечним износима наведеним изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, за период од 01.03.2015. године до 31.08.2015. године. Тужени ВВ је обавезан да тужиоцу исплати наведену накнаду за период од 01. септембра 2015. године до 28. фебруара 2018. године, а у преосталом делу је тужбени захтев тужиоца за исплату одбијен као неоснован. Тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 99.140,00 динара са затезном камтом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2389/19 од 19.08.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима накнаде трошкове исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора до 01.09.2015. године, од када је друготужени у обавези на накнаду ових трошкова.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 02.04.2018. године тужилац је тражио накнаду трошкова исхране и регреса за коришћење годишњег одмора, укупно 296.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С`обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић